

απ' την εγκατάλειψη
των ζώων μας...

ΔΕ ΘΑ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΖΟΥΜΕ
ΔΕ ΘΑ ΖΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ

**ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΜΑΣ**

ΠΟΡΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16.10.20
18:00 ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

“

Οι τράπεζες γεννάνε τους «ληστές».
Οι φυλακές τους «τρομοκράτες».
Η μοναξιά τους «απροσάρμοστους».
Το προϊόν την «ανάγκη».
Τα σύνορα τους στρατούς.
Όλα η ιδιοκτησία.
Βία γεννάει η βία.
Μη ρωτάς. Μη με σταματάς.
Είναι τώρα ν' αποκαταστήσουμε
του ηθικού δικαίου την υπέρτατη πράξη.

Κατερίνα Γώγου

”

Ανοίγεις την τηλεόραση... Οι φωνές των δημοσιογράφων ξεκύνονται και γεμίζουν το σπίτι: 300 νέα κρούσματα - 4 θάνατοι, μας την πέφτουν οι Τούρκοι, εκκένωσαν μια κατάληψη στην Κρήτη για να γίνει ξενοδοχείο, 50 συλλήψεις αντιεξουσιαστών στη Θεσσαλονίκη, η αστυνομία μαζεύει κόσμο απ' τις πλατείες, μπάτσοι, διευθυντάδες και γονείς κυνηγούν σχολικές καταλήψεις, ένας τύπος που δεν ξέρεις παντρεύεται και αγόρασε μια βίλα κάπου στο Αιγαίο... Ενώ καζεύεις αφηρημένα αναρωτιέσαι: Πώς θα πληρώσεις το νοίκι με τα 500 ευρώ που παίρνεις; Πώς θα καλυφθούν οι λογαριασμοί που στοιβάχτηκαν στην καραντίνα; Από πού θα βρεθούν τα λεφτά για τη θέρμανση; Θα υπάρχει δουλειά τον χειμώνα; Πότε θα μπει εκείνο το χειρουργείο; Πώς

θ' αγοραστούν τα σχολικά των παιδιών; Και τα λεφτά για τις δραστηριότητές τους ποιος θα τα πληρώσει; Τελικά θα ζήσουμε αν τη βγάλουμε καθαρή απ' τον κορωνοϊό;

Το κράτος, επικαλούμενο την ανάγκη θωράκισης του ΕΣΥ, προχώρησε στην καραντίνα μοσχοπουλώντας το σύνθημα -20 εκατ. είναι αυτά!- «μένουμε σπίτι». Περιττό να πούμε ότι στο ΕΣΥ έπεσαν πολύ λίγα λεφτά, μιας και δουλειά του κράτους δεν είναι η δική μας ασφάλεια, αλλά η διασφάλιση ότι τα φράγκα θα συνεχίσουν να μπαίνουν αμείωτα στις τσέπες των λίγων, στις δικές τους τσέπες. Άλλωστε το πόσο μας νοιάζεται η κυβέρνηση «αυτές τις δύσκολες μέρες» φάνηκε από το πώς χειρίστηκε τους άστεγους και τους φυλακισμένους, τους οποίους σιωπηλά απέκλεισε σε σάπια κτίρια και δομές. Τους μετανάστες, αφού τους αφείρεσε το ΑΜΚΑ και τους πέταξε έξω απ' τα σπίτια, τους στοίβαξε σε στρατόπεδα συγκέντρωσης σε αντίφαση με το σύνθημα #μένουμε σπίτι. Όσο για τις υπόλοιπες και τους υπόλοιπους, η παραμονή στο σπίτι μόνο ασφάλεια δεν προσέφερε. Η βία μέσα στα σπίτια αυξήθηκε χωρίς δυνατότητα καταγγελίας. Το νοίκι έτρεχε κανονικά καθώς το 40% της έκπτωσης δεν μας έπιασε. Οι λογαριασμοί, χωρίς καμία πρόβλεψη για τη μείωσή τους, μαζεύτηκαν, φυσικά ανεβασμένοι μιας και για να μείνουμε σπίτι κάπως έπρεπε να ζεσταθούμε, να μαγειρέψουμε, να κάνουμε μπάνιο. Η εργασιακή ανασφάλεια χτύπησε κόκκινο. Κάθε πρόσβαση στη δημόσια υγεία περιορίστηκε δραματικά.

κανένας άνθρωπος χωρίς σπίτι, κανένα σπίτι χωρίς ρεύμα και νερό,

Παρά τη ρητορική του για τη διαφύλαξη της υγείας μας, το κράτος δεν σταμάτησε να μας σκάβει τον λάκκο: δεν προσέλαβε ποτέ προσωπικό στα νοσοκομεία, μείωσε τους μισθούς, ξεχειλώσε τα ωράρια, κατάργησε τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, απελευθέρωσε τις απολύσεις, έδωσε μεγαλύτερα περιθώρια στα αφεντικά να μας ποδοπατάνε, έκλεισε τις επιθεωρήσεις εργασίας, απαγόρευσε τις απεργίες και τις διαδηλώσεις, νομιμοποίησε την τηλεκαίδηση παραβλέποντας το αν μαθητές, φοιτητές και καθηγητές είχαν τέτοια δυνατότητα.

Ιδιαίτερα στο κομμάτι της στέγης, επετράπη η πώληση των κόκκινων στεγαστικών δανείων σε εταιρείες στο 20% της αξίας τους, αλλά οι πληττόμενοι πρέπει να τα αποπληρώσουν ολόκληρα. Μετά τους επιτρέπει να μείνουν ως νοικιάρηδες στα πρώην σπίτια τους με επιδοτούμενο ενοίκιο. Γιατί άραγε δεν δόθηκε εξαρχής η δυνατότητα αποπληρωμής των δανείων στο 20%; Και πού θα βρεθούν τα λεφτά για να σωθούν τα σπίτια μόλις ξαναρχίσουν οι πλειστηριασμοί; Παράλληλα, παρά την οικονομική κρίση, ιδιωτικές εταιρείες ανέλαβαν να πιέζουν τους οφειλότες για την αποπληρωμή των λογαριασμών των ΔΕΚΟ, ενώ, μετά την περίοδο χάριτος της καραντίνας, οι διακοπές ρεύματος και νερού συνεχίστηκαν κανονικά.

Αν οι κυβερνήσεις φοβούνται κάτι, αυτό είναι οι κοινωνικές αντιστάσεις. Έτσι λοιπόν η ελληνική κυβέρνηση, με όχη-

μα την απειλή του covid-19, προσπαθεί να μας απομονώσει, να μας κάνει να φοβόμαστε την επαφή με τον γείτονα, τη φίλη, τον συνάδελφο, ακόμη και τα παιδιά ή τους γονείς μας, κανονικοποιώντας την ολοκληρωτική επιτήρηση των ζώων μας. Ταυτόχρονα όμως οι μονάδες παραγωγής δεν σταμάτησαν λεπτό να δουλεύουν, όπως και άλλοι εργασιακοί χώροι, χωρίς φυσικά να νοιάζεται κανείς για τις αποστάσεις. Πώς άλλωστε θα γέμιζαν τα ράφια των σουπερμάρκετ ώστε να καταναλώνουμε με μανία;

Βέβαια, σύμφωνα με τα ΜΜΕ, τίποτα από όλα αυτά δεν αποτελεί πραγματικό πρόβλημα. Το μόνο που πρέπει να μας αγχώνει είναι η απειλή πολέμου και γι' αυτό δεν χρειαζόμαστε νοσοκομεία, αλλά πολεμικά αεροσκάφη και караβανάδες. Θέλουν να μας πείσουν ότι έχουμε ανάγκη περισσότερους μπάτσους που δουλειά τους είναι να μας «προστατεύουν» και να καταστέλλουν όσες και όσους «πάνε γυρεύοντας». Πρέπει να ξεχάσουμε ότι το κράτος και τ' αφεντικά υποβαθμίζουν τις ζωές μας και από κοινού αδελφωμένα να αντιμετωπίσουμε τον «νέο άορατο εχθρό», τον κορωνοϊό. Άλλωστε κάνουν ό,τι μπορούν και είτε αρρωστήσουμε είτε ψοφολογήσουμε είναι ατομική μας ευθύνη.

Από την πλευρά μας, ως καταληψίες και κομμάτι αυτής της κοινωνίας, επιλέξαμε να απαντήσουμε στο πρόβλημα της στέγης με καταλήψεις εγκαταλελειμμένων κτιρίων. Πιστεύουμε ότι η ατομική ιδιοκτησία παράγει και αναπαράγει όλες τις κοι-

κανένας άνθρωπος χωρίς σπίτι, κανένα σπίτι χωρίς ρεύμα και νερό

νωνικές αδικίες. Αναγνωρίζουμε το ρεύμα και το νερό ως κοινωνικά αγαθά και αρνούμαστε να τα πληρώσουμε. Δεν περιμένουμε σωτηρία από κόμματα και ευεργέτες. Οργανωνόμαστε συλλογικά για να υπερασπιστούμε την αξιοπρέπεια των ζώων μας ενάντια στους εκθρούς μας που δεν είναι άλλοι από το κράτος και τ' αφεντικά. Προσπαθούμε οι καταλήψεις ν' αποτελούν κέντρα αγώνα ενάντια στις επιβουλές κάθε εξουσίας. Καθώς το κράτος εξαπολύει συνολικότερη επίθεση στη ζωή, την εργασία και τη φύση, επιδιώκει να ρίξει κάθε ανάχωμα αντίστασης και γι' αυτό καταστέλλει με μεγαλύτερη ένταση αυτή την περίοδο: εκκενώνει καταλήψεις, συλλαμβάνει και διώκει αγωνίστριες και αγωνιστές, απαγορεύει τις πορείες και τις απεργίες, ποινικοποιεί τον συνδικαλισμό. Και δεν θα μείνει σε αυτά...

Αν λοιπόν σε έχουν προβληματίσει κι εσένα κάποια από τα παραπάνω ζητήματα και τα ζεις στο πετσί σου, μην εγκαταλείπεις. Όσο περισσότερο οργανώνεται η κρατική επίθεση τόσο ψηλότερα χρειάζεται να ορθώσουμε τις κοινές μας αντιστάσεις: η λύση δεν είναι ατομική. Δεν έχει νόημα να εναποθέτουμε ελπίδα σε κόμματα και διαχειριστές της εξουσίας, γιατί η λύση δεν θα έρθει από αυτούς. Όσο εμπιστευόμαστε το δικαίωμα για σπίτι στην τράπεζα, τόσο αυτή θα μας το παίρνει. Όσο δεν αντιδρούμε όταν κόβουν το ρεύμα και το νερό, σ' εμάς ή στον γείτονά μας, τόσο θα αυξάνονται οι αρπακτικές διαθέσεις κράτους και εταιρειών. Όσο τους εμπιστευόμαστε, τόσο θα μας προδίδουν, θα μας εκμεταλλεύονται και θα μας καταστέλουν.

στις εκκενωμένες καταλήψεις
Terra Incognita, Rosa Nera,
Φιλολάου 99

στις καταλήψεις που δέχτηκαν
κρατικές & παρακρατικές επιθέσεις
Libertatia, Κ*ΒΟΞ

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

για την υπεράσπιση των κοινωνικών αγαθών - στέγη, ρεύμα, νερό
και την εναντίωση στην κοινωνική συναίνεση

Τετάρτη 21.10.20, 18:00, κατάληψη Αντιβίωση

(παπανδρέου & μπελογιάννη γωνία)

 κατάληψη στέγης
ACTA et VERBA

 κατάληψη
ΑΝΤΙΒΙΩΣΗ

 κατάληψη στέγης
ΣΑΧΙΝΗ 3

και σύντροφοι/ισσες